

Domača fotografska umetnost. Kakor v drugih stvareh, tako imamo tudi v fotografski stroki dobre domače može, katere priporočamo domačinom. Naši naročniki jih nekoliko že poznajo, ker so tudi prijatelji našega lista.

V Ljubljani je gosp. Jos. Armič, bivajoč na Marije Terezije cesti. Izdelal je že nekaj slik za naš list. Vadil se je dalje časa v Krakovu v Galiciji in je zveden v vseh delih fotografske stroke.

V Gorici je Slovencem na roko g. Anton Jerkič, bivajoč na Travniku. Njegovo spretnost nam kaže slika na str. 480. našega lista.

Listnica uredništva. Gosp. F. v M. Sicer je minulo precej tednov, odkar ste mi pisali, vendar Vam nečem ostati dolžan odgovora. Ker mi očitata zastran neke pesmi, ki je prišla v druge roke, zatrjujem Vam, da o tem ne vem ničesar. Meni ni prišla v roke, torej nisem odgovoren zanj. — Posebno zanimivo pa je, kar navajate za vzrok, zaradi česar mi ne morete zaupati. To je moje — nemško ime. Rečem Vam odkrito, da me je ob tem očitaju navdajalo čustvo, kateremu ne vem izraza. Moje nemško ime! Tega mi ni očitil še nihče. Zares natančni ste. Kdo vé, koliko zupanja imajo pri Vas moške več ali manj nemškega imena? Pokojni Bleiweis, pokojni vladika Wolf, sedanji vladika Strossmayer in mnogi drugi — vsi so Vam jako sumljivi ljudje, ker imajo nemška imena. No, dragi gospod, smete mi verjeti, da si nisem sam izbral svojega priimka. Če bi mi bilo na izber, morda bi si izbral še kaj lepšega, nego je n. pr. „Boris Miran“ ali „Libor val Buren“, in mogočnejšega, nego je n. pr. Hanibal ali Napoleon. Kakor vse kaže, je Vaše ime čisto slovensko in tako značilno, da bi lahko veljalo vsem za vzor. Škoda, da ga ne poznam in da ne moreva menjati!

A ker imate Vi brzkone stranske misli, češ da sem prišel od neke iz severne Nemčije in hočem med Slovenci veljati za Slovenca (seveda iz dobičkarstva), povem Vam, da so moji predniki bili poštene Slovenci, kolikor jih imajo zapisanih črnovrške krstne knjige, in teh je že nekaj rodov. Nemščine niti znali niso, torej tudi mene niso mogli stariši naučiti tega jezika. Potemtakem bi človek dejal, da nisem tako grozno sumljiv.

Toda imé! To se človeka drži kakor koža; kakor je zamorec črn, četudj se stokrat opere. No, bodi; prav zaradi tega sem Vam hotel odgovoriti o tem nekoliko nenavadnem predmetu, da pojasnim to stvar in vsaj povem, kako naj se izgovarja moj priimek.

Kakor Slovenci sploh, tako imamo tudi v našem domačem kraju jako mnogo priimkov od krstnih

V Moravčah pa je nastopil mlad fotograf, nadarjen in jako delaven: Davorin Rovšek, dobro znan našim naročnikom po slikah Gornji grad, Višnja gora i. dr. Letošnjo zimo se je učil na dunajski učilnici za fotografijo in reprodukcijo ter si pridobil lepo spretnost. Pred kratkim je razstavil v Kolmanovi prodajalnici precejšno število slik, narejenih po raznih fotografskih načinih.

Kadar potrebujejo domoljubi fotografske umetnosti, ni jim treba zahajati k ptujcem, ampak naj se oglašajo pri našincih.

imen. Kdo ne pozna Adamičev, Benedičičev, Florijančičev, Janežičev in podobnih brez števila? Poleg končnice *ič* prideva narod tudi še druge, n. pr. *in*, kakor: Pavlin (kar je menda bolj ptuje) ali *ač* — Gregorač, *ak* — Mihelak. A narod tudi krajša krstna imena v priimkih in sicer večinoma na končnico *è*, kakor: Bernè ali Pernè (Bernard), Florè, Flerè (Florijan); Habè (Habijan ali Fabijan); Mehlè (Mihael); Ožbè, Ažbè (Oswald, od tod Ozbič), Romè (Jeronim); Štefè (Štefan); Šemè (Šimon); Tomè (Tomaž) in Lampè od: Lamprecht ali Lampert ali Lambert, kateri priimki se nahajajo tudi po Kranjskem, kakor je bila n. pr. moja součenka v Idriji Lamprecht. In končnica *è* je vendar slovenska. Potemtakem utegne biti tudi moje ime toliko slovensko, kolikor n. pr. Lampič, Habič, Fabič, Antončič itd. (Zaradi zanimivosti povem svoje mnenje, da je priimek Mikš ali Mikuš od Dominikus-a — ali štajerskega Dominkuša.) — Nerač sem govoril o tem, vendar se mi je zdelo potrebno, da pač pustite nekoliko suma o mojem nemškem imenu in poveste drugim, da se imenujem po obče slovenski navadi Lampè. Zdravi!

Sedaj o Cigaletu nekaj besed onim, kateri so darovali za njegov spomenik.

Pri nas je dokaj Cigaletov, in tudi Cigalič se nahaja. Težko je reči, odkod bi bil ta priimek. Zasedil sem nemški priimek Ziggall, če se ne motim, med Tirolci in Štajerci. Od tod je menda prišel priimek Cigalè, ki bi imel slovensko končnico in nemško deblo, če je namreč Ziggall nemškega vira.

Za Cigaletov spomenik so darovali:

Gosp. Janež Habè, župnik v p., 5 gld.; gospod dr. Jos. Marinko 1 gld.; gosp. Ivan Lampè 1 gld.; gosp. Viktor Steska 1 gld.; gosp. I. I. 1 gld.; gospa M. Skrinjarjeva 1 krono.